

عنوان مقاله:

اشتراک سواری: راهکاری برای مدیریت و آینده پژوهی جابجاییدر جوامع سالخورده

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رایحه معین فر - دانشجوی دکترای علوم کامپیوتر - پژوهشگرده حمل و نقل و سیستم های هوشمند دانشگاه صنعتی امیرکبیر

مهدی تشکری هاشمی - هیئت علمی و رئیس پژوهشگرده حمل و نقل و سیستم های هوشمند دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

یک شبکه حمل و نقل همگانی که از ظرفیت لازم برخوردار است و کاربران نیز از بهترین شیوه جابجایی در این شبکه مطلع هستند، با در نظر گرفتن افرادی که شرایط خاصی برای جابجایی دارند، کماکان پاسخگوی نیاز تمام کاربران نیست. در جامعه‌ای که پیش‌بینی می‌شود در سال 2050، نسبت جمعیت غیر فعال آن به جمعیت فعال حدود 5 برابر گردد، شبکه‌ای که امروز از آن استفاده می‌شود، در سال‌های آتی پاسخگوی نیاز جمع کثیری از شهروندان نخواهد بود افراد معلول، جانباز و یا افرادی که به طور موقت دچار مشکل جسمانی شده‌اند نیز قادر به بهره بردن از وسایل حمل و نقل عمومی نیستند. علاوه بر این موارد، افرادی که به همراه خود بار و یا کودکان را حمل میکنند. افرادی که پوشش خاصی دارند، افرادی که در شرایط آب و هوایی سردتر و یا گرم‌تر از معمول سفر می‌کنند و برای استفاده از خودروی شخصی افزایش می‌یابد. این مقاله ضمن انجام مروری بر تاریخچه اشتراک‌سواری، انواع دسته‌بندی و شیوه‌های نوین ارتقاء کارایی اشتراک سواری متناسب با شرایط بومی کشور را شرح می‌دهد.

کلمات کلیدی:

سیستم های حمل و نقل هوشمند، حمل و نقل عمومی، اشتراک سواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259745>

